

بهینه‌سازی اثر دمای باز پخت در سنتز هماتیت برای تجزیه فتوالکتروشیمیایی آب

احسان سعیدی نژاد، احمد مشاعی، بهروز افتخاری نیا

دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پایه، گروه فیزیک اتمی و مولکولی، تهران، بزرگراه جلال آل احمد

چکیده - در این تحقیق تاثیر دمای بازپخت در سنتز هماتیت به روش گرمایی، بر عملکرد فتوالکتروشیمیایی آن جهت تجزیه آب مورد بررسی قرار می‌گیرد. ابتدا به روش گرمایی، ترکیب اکسید آهن هیدراته بر روی FTO تشکیل گردید، سپس برای تولید هماتیت، زیرلایه‌های FTO در سه دمای مختلف ۴۵۰، ۵۵۰ و ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد به مدت یک ساعت درون کوره قرار داده شدند. تغییر فاز ایجاد شده از طریق XRD مورد تایید قرار گرفت. برای تعیین بهترین دمای پخت برای تجزیه آب از تست‌های فتوالکتروشیمیایی و طیف‌سنجی مرئی-فرابنفش استفاده گردید. در نهایت، برای دمای ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد، در ولتاژ ۰/۵ ولت، جریانی حدود ۰/۳ میلی‌آمپر بدست آمد که در مقایسه با دو دمای دیگر افزایش خوبی را نشان می‌دهد. همچنین طیف‌سنجی مرئی-فرابنفش نشان می‌دهد که برای نمونه پخت شده در دمای ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد، ناحیه جذبی بالاتری نسبت به نمونه‌های پخت شده در دماهای ۴۵۰ و ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد وجود دارد.

کلید واژه- فتوالکتروشیمیایی، تجزیه آب، هیدروترمال، هماتیت

Optimization of Annealing Temperature Effect on Synthesis of Hematite for Photoelectrochemical Water Splitting

Ehsan Saedinejad, Ahmad Moshaii, behroz Eftekharia, nia,

Department of Physics, Tarbiat Modares University, P.O.BOX 14115-175, Tehran, Iran

Abstract: In this research, we have studied the effect of annealing temperature on hydrothermal synthesis of hematite for photoelectrochemical water splitting. First, the hydrated iron oxide was synthesized on FTO substrates. Then, the substrates were annealed in a furnace at three temperatures of 450, 550 and 650 C in order to be converted to hematite. X-ray diffraction patterns were analyzed for occurrence of the transition. Photoelectrochemical tests and UV-Vis spectroscopy were utilized in order to determine the best annealing temperature for water splitting. Finally, in the case of annealing at 650 C in voltage of 0.5, a current about 0.3 mA was obtained, indicating a good increase compared to the other two temperatures. In addition, UV-Vis spectra show that the absorption of the sample annealed at 650 C is higher than those of the other two temperatures.

Keyword: Photoelectrochemistry, Water Splitting, Hydrothermal, Hematite

۱- مقدمه

با توجه به تقاضای رو به رشد برای تامین انرژی، کاهش سوخت‌های فسیلی و گرم شدن کره‌ی زمین تلاش‌های زیادی برای منابع پاک و تجدیدپذیر انجام شده است [1]. هیدروژن به عنوان یک منبع انرژی پاک شناخته می‌شود که هیچ آلودگی ندارد و حاصل سوختن آن انرژی و بخار آب است، در حالی که سوختن سوخت‌های فسیلی مقدار زیادی CO_2 در جو آزاد می‌کند [2]. بهترین گزینه برای جایگزینی سوخت‌های فسیلی، انرژی خورشیدی است و مهمترین مشکل استفاده از انرژی خورشیدی متناوب و ناپایدار بودن آن می‌باشد [3]. یکی از روش‌های مقابله با این معضل ذخیره-سازی انرژی خورشیدی به صورت انرژی شیمیایی می‌باشد. روش فتوالکتروشیمیایی (PEC) برای تجزیه آب راه حل مناسبی برای تولید هیدروژن است، چون نور خورشید پایان ناپذیر و رایگان در دسترس عموم است [4]. مهمترین پارامتر در سلول‌های فتوالکتروشیمیایی، فتوالکترو نیمه‌رسانا می‌باشد. فتوالکترو خوب، باید دارای خواصی مانند جذب خوب، جدایی الکترون و حفره، انتقال الکترون و حفره، سطح فعال مناسب و پایداری مناسب در محیط‌های آبی داشته باشد و البته باید هزینه ساخت کمی داشته باشد. تاکنون نیمه‌رسانایی که تمام این خواص را داشته باشد، مشاهده نشده است و به همین خاطر باید در فتوالکترودها از مواد ترکیبی استفاده کرده‌ماتیت ($\alpha-Fe_2O_3$) به علت گاف انرژی مطلوب ($E_g=2.2\text{eV}$)، پایداری شیمیایی و فیزیکی عالی، قابل دسترس بودن و قیمت پایین آن به عنوان یک نیمه هادی مناسب، به طور گسترده جهت تولید هیدروژن به روش فتوالکتروشیمیایی مورد بررسی قرار گرفته است [5].

در این مقاله ترکیب اکسید آهن (هماتیت) به روش هیدروترمال بر روی شیشه رسانا (FTO) رشد داده شدند و سپس دمای پخت بهینه برای تجزیه بهتر آب با استفاده از تست‌های فتوالکتروشیمیایی تعیین شد.

۲- مواد و روش آزمایش

ابتدا مقدار ۰/۸۲۱ گرم از کلرید آهن (III) $6H_2O$ در ۲۰ سی‌سی آب دیونیزه حل شد و سپس ۱/۶۹۹ گرم از نیترات سدیم ($NaNO_3$) به آن اضافه شد و به خوبی حل شد و این محلول آماده شده را درون یک تفلون ۱۰۰ سی‌سی ریخته و FTO را به صورت عمودی درون تفلون قرار دادیم و سپس آن را درون یک اتوکلاو ۱۰۰ سی‌سی قرار دادیم و مجموعه را درون آون در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت قرار دادیم [۶]. بعد از این زمان یک لایه نازک زرد رنگ بر روی قسمت رسانا FTO قرار گرفته بود که با آب دیونیزه شستو شو داده شده و در هوای آزاد خشک شد. بعد از این مرحله برای تغییر فاز نمونه از $\beta-FeOOH$ به هماتیت نمونه‌ها را درون کوره در دماهای ۴۵۰، ۵۵۰ و ۶۵۰ درجه‌سانتی‌گراد به مدت یک ساعت قرار دادیم که بعد از این مرحله مشاهده شد رنگ زرد مرحله قبل به رنگ قهوه‌ای مایل به قرمز تغییر پیدا کرده است.

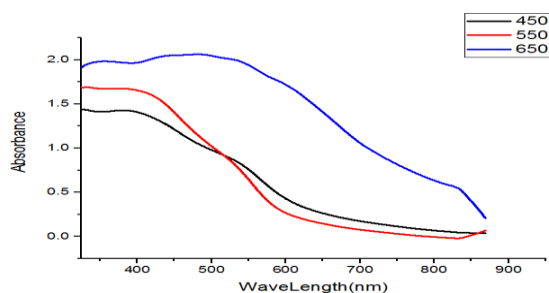
۳- مشخصه‌یابی

روش‌های مشخصه‌یابی الگوی پراش اشعه ایکس (XRD)، طیف سنجی مرئی-فرابنفش (UV-Visible)، برای تعیین ترکیبات مواد تهیه شده و خواص اپتیکی آن‌ها به کار گرفته شد. سپس تست‌های فتوالکتروشیمیایی با یک لامپ شبیه ساز نور خورشید با توان ۱۰۰ وات و یک سلول شامل الکترولیت سدیم-هیدروکسید یک‌مولار با الکترود مرجع نقره-نقره کلرید انجام شد.

۴- نتایج و بحث

شکل ۱ طیف پراش اشعه ایکس را برای نمونه‌های سنتز شده نشان می‌دهد (JCPDS number: 00-001-0625). قله‌های پیک پراش اشعه ایکس به ترتیب در زوایای 2θ ۳۰/۸۳، ۳۹/۳۲، ۴۱/۵۱، ۴۴/۱، ۶۰/۵۵، ۶۴/۱۸، ۷۲/۹، ۷۲/۸۲ درجه مشاهده می‌شود و همانطور که در شکل دیده می‌شود پیک‌های مربوط به Fe_2O_3 و SnO_2 مشخص شده‌اند و هیچ ناخالصی در نمونه سنتز شده دیده نمی‌شود. مهمترین پیک هماتیت مربوط به زاویه 2θ ۴۱/۵۱ می‌باشد. در این زاویه، با مقایسه سه دمای پخت مشخص می‌شود که با افزایش دما، پیک تیزتر شده و

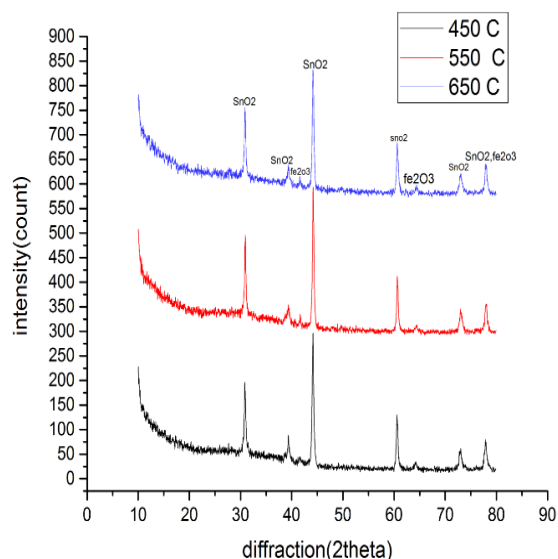
ناحیه‌ای که در آن جذب زیادی انجام می‌شود از ۳۰۰ تا ۴۰۰ نانومتر می‌باشد و بعد از آن جذب کاهش می‌یابد و برای نمونه پخت شده در دمای ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد ناحیه‌ای با بیشترین جذب از ۳۰۰ تا ۴۵۰ نانومتر می‌باشد و از ۴۵۰ به بعد کاهش می‌یابد برای نمونه با بهترین عملکرد فتوالکتروشیمیایی که در دمای ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد پخت شده بود ناحیه‌ای که در آن جذب قابل توجه‌ای انجام می‌شد از ۳۰۰ تا ۵۸۰ نانومتر بود که در مقایسه با نمونه‌های قبلی ناحیه جذبی افزایش یافته است.

شکل ۳: طیف جذبی مرئی-فرابنفش برای نمونه سنتز شده

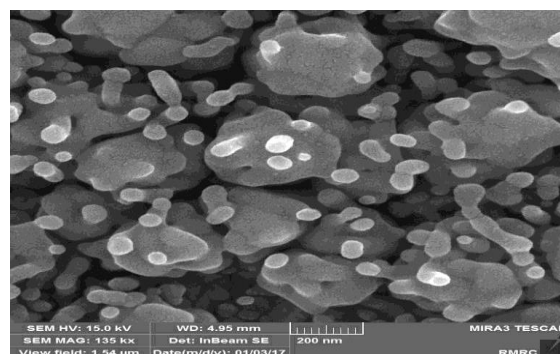
شکل ۴ نمودار جریان-ولتاژ را برای نمونه سنتز شده نشان می‌دهد. اندازه‌گیری جریان-ولتاژ مهمترین تکنیک برای تعیین عملکرد فوتوآند در تجزیه آب است. اندازه‌گیری جریان-ولتاژ در دو حالت لامپ خاموش و لامپ روشن انجام می‌شود. همانطور که در شکل دیده می‌شود در حالت تاریک تقریباً هیچ جریانی وجود ندارد ولی در حالت روشن حتی در ولتاژهای پایین تر هم شاهد جریان کمی هستیم و با افزایش ولتاژ این جریان افزایش پیدا می‌کند. در این مقاله ما سه دمای مختلف ۴۵۰، ۵۵۰، ۶۵۰، درجه سانتی‌گراد را در عملکرد فتوالکتروشیمیایی و نمودار جریان-ولتاژ بررسی کرده‌ایم. همانطور که در شکل دیده می‌شود در دمای ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد بهترین عملکرد را داریم و در ولتاژ حدود ۰/۵ ولت جریانی حدود ۰/۳ میلی‌آمپر بدست آورده‌ایم. ولی در دماهای دیگر جریان کمتری دیده می‌شود. که این نشان می‌دهد که با افزایش دما جریان بیشتری را مشاهده خواهیم کرد که این می‌تواند ناشی از کریستاله شدن بهتر نمونه‌ها باشد.

شدت بالاتری پیدا می‌کند که دلیل این تغییر می‌تواند کریستالیتی بهتر هماتیت در دماهای بالا باشد.

شکل ۱: طیف پراش اشعه ایکس نمونه‌های هماتیت رشد داده شده بر روی FTO در سه دمای متفاوت

شکل ۲ تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی را برای نمونه پخت شده در دمای ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد نشان می‌دهد. همانطور که در شکل دیده می‌شود با استفاده از روش هیدروترمال تحت شرایط سنتز که قبلاً توضیح داده شده مورفولوژی به صورت نانو میله بدست می‌آید. در این شکل نانومیله‌ها به علت دمای بالای پخت جمع‌تر دیده می‌شوند.

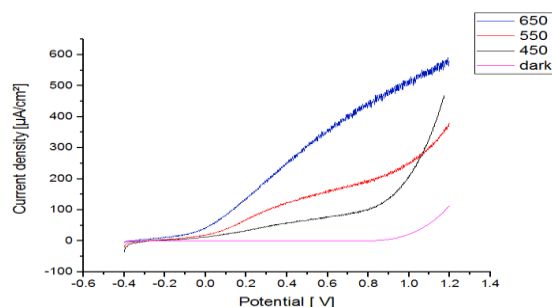

شکل ۲: تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از نمونه پخت شده در دمای ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد

شکل ۳ طیف جذبی مرئی-فرابنفش را برای نمونه سنتز شده نشان می‌دهد. همانطور که در شکل دیده می‌شود با تغییر دمای پخت ناحیه جذبی نمونه‌ها تغییر می‌کند به طوری که برای نمونه پخت شده در دمای ۴۵۰ درجه سانتی‌گراد

۰/۵ ولت اندازه گیری شد.

مراجع

شکل ۴: نمودار جریان - ولتاژ برای نمونه سنتز شده. منحنی صورتی برای حالت تاریک، منحنی آبی برای دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد، منحنی قرمز دمای ۵۵۰ درجه سانتی گراد، منحنی مشکی دمای ۶۵۰ درجه سانتی گراد.

J. Deng, X. Lv, H. Zhang, B. Zhao, X. Sun, and J. Zhong, "Loading the FeNiOOH cocatalyst on Pt-modified hematite nanostructures for efficient solar water oxidation," *Physical Chemistry Chemical Physics*, vol. 18, pp. 10453-10458, 2016

Zhou, N. T. Nguyen, and P. L. Wang, X Schmuki, "Plasmon-Enhanced Photoelectrochemical Water Splitting Using Au Nanoparticles Decorated on Hematite Nanoflake Arrays," *ChemSusChem*, vol. 8, pp. 618-622, 2015

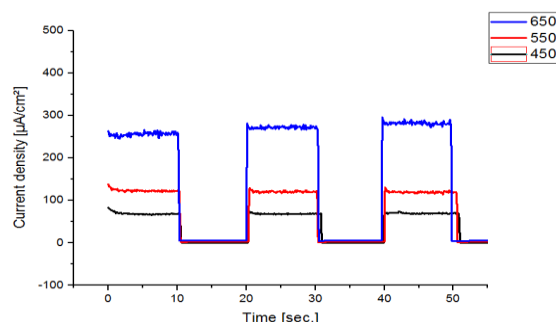
A. G. Tamirat, W.-N. Su, A. A. Dubale, H.-J. Hwang, -.M. Chen, and B "Photoelectrochemical water splitting at low applied potential using a NiOOH coated codoped (Sn, Zr) α -Fe₂O₃ photoanode," *Journal of Materials Chemistry A*, vol. 3, pp. 5949-5961, 2015

A. Annamalai, A. Subramanian, U. Kang, H. H. Choi, and J. S. Jang, "Activation .Park, S of hematite photoanodes for solar water Splitting: Effect of FTO deformation," *The Journal of Physical Chemistry C*, vol. 119, pp. 3810-3817, 2015

Y. Ling, G. Wang, D. A. Wheeler, J. Z. hematite Zhang, and Y. Li, "Sn-doped nanostructures for photoelectrochemical water splitting," *Nano letters*, vol. 11, pp. 2119-2125, 2011

F. Malara, A. Minguzzi, M. Marelli, S. Morandi, R. Psaro, V. Dal Santo, et al., " α -Fe₂O₃/NiOOH: An Effective Heterostructure for Photoelectrochemical Water Oxidation," *ACS Catalysis*, vol. 5, pp. 5292-5300, 2015

شکل ۵: نمودار جریان-زمان (کرنوآمپرومتری) برای نمونه-های پخت شده در دماهای ۴۵۰، ۵۵۰، ۶۵۰ درجه سانتی-گراد را تحت ولتاژ ثابت ۰/۵ ولت را نشان می دهد. همانطوری که دیده می شود با گذشت زمان جریان ما تقریباً ثابت و با نمودار جریان-ولتاژ در شکل ۴ مطابقت دارد.

شکل ۵: نمودار جریان-زمان (کرنوآمپرومتری). منحنی مشکی ۴۵۰ درجه سانتی گراد، منحنی قرمز ۵۵۰ درجه سانتی گراد، منحنی آبی ۶۵۰ درجه سانتی گراد.

۵- نتیجه گیری

با روش هیدروترمال که یک روش پایین به بالاست، ترکیب اکسید آهن هیدراته بر روی زیر لایه های رسانای (FTO) رشد داده شدند و سپس برای تغییر فاز و تشکیل هماتیت نمونه ها در کوره با سه دمای ۴۵۰، ۵۵۰، ۶۵۰ درجه سانتی گراد قرار داده شدند که با طیف پراش اشعه ایکس این تغییر فاز به اثبات رسید. با استفاده از طیف سنجی مرئی-فرابنفش برای بهترین نمونه که در دمای ۶۵۰ درجه سانتی گراد پخت شده بود یک جذب قابل توجهی بین ۳۰۰ تا ۵۸۰ نانومتر اندازه گیری شد. سرانجام با استفاده از تست های فتوالکتروشیمیایی برای بهترین دمای پخت که ۶۵۰ درجه سانتی گراد بود جریانی حدود ۰/۳ میلی آمپر در ولتاژ ثابت